ΠΑΛΑΙΑΙ ΠΑΤΡΑΙ

Ὁ Μοροζίνης, μετὰ μάχην ἐναντίον τῶν Τούρκων, τὸ 1687, καταλαμβάνει τὰς Πάτρας

ΤΟΥ κ. ΣΤΕΡΓΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

Οἱ Τοῦρκοι ἐξελθόντες τῶν χαρακωμάτων μετὰ 10.000 πεζῶν καὶ 4.000 ἱππέων ἐφώρμησαν κατὰ τῶν Ἐνετῶν ἀλαλάζοντες χωρὶς ὅμως νὰ παρεμποδισθοῦν ἀπὸ τὸ συνεχὲς αὐτῶν πῦρ. Τὸ ἱππικὸν ἐφώρμησε ξιφῆρες κατὰ τῆς ἀριστερᾶς πτέρυγος τῶν Ἐνετῶν, ἀλλ' ὁ κόμης Καϊνιγκσμαρη διέταξε κατ' ἀρχὰς ὅλας τινὰς τοῦ ἱππικοῦ καὶ κατόπιν ὅλον τὸ ἱππικὸν νὰ προχωρήσῃ. Τότε οἱ Τοῦρκοι εὑρόντες ἀντίστασιν ἐστράφησαν μὲ ὅλας των τὰς δυνάμεις πρὸς τὴν δεξιὰν πτέρυγα. Ὁ Καϊνιγκσμαρη, ἰδὼν τὰς γραμμὰς τοῦ στρατοῦ νὰ κλονίζωνται, διὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ὁρμὴν τῶν πολεμίων ἐξηκόντισε κατ' αὐτῶν ἐχίνους, ἤτοι τεχνητὰ τετράσκελα ἐμπόδια μὲ σιδηρᾶς αἰχμάς, ἔχοντα πάντοτε ἕνα πόδα ὄρθιον. Ἀλλ' ἐκ τούτων μᾶλλον ἐξαγριωθέντες οἱ Τοῦρκοι ἐπέπεσαν ξιφήρεις κατὰ τῶν Ἐνετῶν, οἵτινες διὰ πυκνοῦ πυρὸς ἀνέκοψαν τὴν λυσσώδη αὐτῶν ὁρμήν.

Ὁ σερασκέρης ἐπιθεωρῶν τὰ συμβαίνοντα, ἀπέστειλεν ἀμέσως ἐπικουρίαν ἀπὸ 1500 ναύτας, οἱ ὁποῖοι βαδίζοντες κατὰ μέτωπον, κατετρόμαξαν τοὺς χριστιανούς. Τὰ τάγματα τῶν διμάχων (ἱππέων, μαχομένων καὶ ὡς πεζῶν) καὶ τῶν Σκλαβούνων, ἐφορμήσαντα, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν τὸ ἐχθρικὸν ἱππικόν. Τὸ παράδειγμα αὐτῶν ἠκολούθησε καὶ ὁ Σερασκέρης ὁ ὁποῖος ἀπωλέσας 700 ἄνδρας ἐτράπη εἰς φυγὴν καταδιωκόμενος ὑπὸ τῶν νικητῶν, οἱ ὁποῖοι ἐκυρίευσαν πλείστας σκηνάς, 160 πυροβόλα, τὸ πλεῖστον ὀρειχάλκινα, σημαίας, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦτο καὶ ἡ τρίουρος τοῦ Σερασκέρη, πολεμοφόδια καὶ προμηθείας ἱκανὰς νὰ ἐπαρκέσουν εἰς τὸν στρατὸν ἐπὶ ἓν ἔτος. Ἐκυριεύθησαν δὲ καὶ 14 γαλέραι, τὰς ὁποίας ἐγκατέλειψαν οἱ Τοῦρκοι εἰς τὸν Πατραϊκὸν κόλπον.

Ἡ φρουρὰ τῶν Πατρῶν ὅταν εἶδε τὴν καταστροφὴν ταύτην καὶ τὸ λοχαγὸν Νέγκρο νὰ βαδίζῃ ἐναντίον της μὲ τινας ἐθελοντὰς, ἐγκατέλειψε τὴν θέσιν της μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ πυροβόλων καὶ ἀπῆλθεν εἰς τὴν Κόρινθον.

Αἱ ὑπὸ τὸν Σανοῦδον γαλέραι ἀπησχόλησαν κατὰ πολὺ τοὺς Τούρκους, διότι ὁ κατεργοκύρης Ἀγησίλαος Σιγοῦρος πληροφορηθεὶς ὅτι 150 Τοῦρκοι ἐνήδρευον ἐκτὸς τοῦ Ρίου διεπέρασε μετὰ τοῦ κατέργου του σφοδρῶς κανονιοβοληθεὶς ἀπὸ τὸ φρούριον καὶ ἀπὸ τὰς γαλέας κεῖ ἐλλιμενισμένας φούστας (μακρόσταινα, χαμηλὰ κωπήλατα καὶ στιοφόρα πλοῖα).

Ἀποβιβασθεὶς δὲ εἰς τὴν ξηρὰν μετὰ τῶν ἐπιβαινόντων Ζακυνθίων ἐξεδίωξε τοὺς ἐνεδρεύοντας, τοὺς ὁποίους ἠκολούθησε καὶ ἡ ἐκκενώσασα τὸ φρούριον τοῦ Ρίου φρουρά.

Ὁ Μοροζίνης εἰσελθὼν εἰς τὰς Πάτρας, χωρὶς νὰ χυθῇ αἷμα, μετέβαλε τὰ τζαμιὰ τῶν Τούρκων εἰς ναοὺς, οἱ ὁποῖοι ἐδόθησαν εἰς διάφορα ἱερὰ τάγματα. Τὸ κυριώτερον δὲ τζαμίον μετέβαλον εἰς ναὸν τοῦ πολιούχου Ἀποστόλου Ἀνδρέου καθώς καὶ τὸ Κουρσούμ—τζαμὶ εἰς ναὸν τοῦ Ἁγ. Μάρκου. Τὴν ἑπομένην ὁ Μοροζίνης διηυθύνθη πρὸς ἅλωσιν τῶν φρουρίων τῆς Ναυπάκτου.

Ὁ μεταξὺ τοῦ Ἀντιρρίου καὶ τῆς Ναυπάκτου ἐστρατοπεδευμένος σερασκέρης μετὰ 6000 ἀνδρῶν μόλις ἔμαθε τὴν προσέλευσιν τοῦ ἀρχιστρατήγου ἔθηκε πῦρ εἰς τὴν ἐν Ἀντιρρίῳ πυριτιδαποθήκην καὶ ἀνετίναξεν εἰς τὸν ἀέρα μέρος τοῦ φρουρίου. Ἀπομακρυνθεὶς ἐκεῖθεν ἐπορεύθη πρὸς τὴν Κόρινθον ἀφήσας τὴν Ναύπακτον εἰς χεῖρας τῶν νικητῶν. Ὁ δὲ Μοροζίνης καταλαβὼν καὶ ἐφοδιάσας τὰ φρούρια, ἐντὸς τῶν ὁποίων εὗρε 150 ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ὀρειχάλκινα πυροβόλα, καὶ ἐγκαταλειπὼν εἰς τὸν κόλπον τῆς Ναυπάκτου 14 γαλέριας, ἵνα ἐξασφαλίσῃ τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὰς πειρατικὰς ἐπιδρομὰς, διηυθύνθη πρὸς τὴν Κόρινθον, ὅπου εἶχε καταφύγει ὁ σερασκέρης.

Ἀλλ' αὐτὸς, μαθὼν ὅτι ἐπλησίαζον οἱ νικηταί, ἔθηκε πῦρ εἰς τὰς σκηνὰς καὶ ἀποθήκας καὶ ἀφοῦ ἐκακοποίησε τοὺς Ἕλληνας ἀπεσύρθη ἔντρομος εἰς τὰς Θήβας.

Π. Στεργιανόπουλος
Καθηγητὴς

Μικρὰ νέα

Σημεῖα ἀκμὰς παρουσιάζει ἡ ἐπιδημία τῆς γρίππης.

—Ἐννοεῖται ἐδῶ, γιατὶ ἀλλοῦ κάμνει ὄντως θραῦσιν.

—Ἰδίως στὴν Γαλλίαν.

—Κατὰ τηλεγράφημα ἀπὸ τὸ Μεσολόγγι, σὲ δύο χωριὰ τῆς Αἰτωλοακαρνανίας, στὸ Ἀγγελόκαστρον καὶ στὴν Ν. Ἀβόρανην, ἐσημειώθησαν ἀρκετὰ κρούσματα κοιλιακοῦ τύφου.

—Ἐκ τῶν ὁποίων τὰ δύο θανατηφόρα.

—Ἐσημειώθη κάποια ὑποτίμησις τῶν αὐγῶν.

—Συνήθως ὑποτίμησις σημειοῦται σὲ κάθε εἶδος ὅταν ὑπάρχῃ ὑπεραφθονία.

—Ποῦ, ἐννοεῖται, μέχρι προχθὲς δὲν συνέβαινε στὸ εἶδος τῶν αὐγῶν.

—Κάποιος ἔλεγε ὅτι ἔμαθαν οἱ... κόττες ὅτι οἱἄνθρωποι τρῶνε ἀραποσίτι (ἴδε καὶ πρόσμιξιν ἀραβοσιταλεύρου στὸ ψωμὶ τοῦ δελτίου) καὶ φιλοτιμήθηκαν, μὲ ἀποτέλεσμα τὴν ὑπεραφθονία καὶ ὑποτίμησιν τῶν αὐγῶν.

—Ἐκτὸς τοῦ Ἰανουαρίου, ὡς ἔχει ἀνακοινωθῆ, θὰ γίνουν χιλίοι περίπου διορισμοὶ νέων ἐκπαιδευτικῶν.

—Ἰδίως δημοδιδασκάλων.

—Ἐν τῷ μεταξὺ ὑποβάλλονται εἰς τὸ ἁρμόδιον ὑπουργεῖον οἱ πίνακες τῶν προακτέων ἐκπαιδευτικῶν.

—Διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς δενδροκαλλιεργείας ἀνεκρίθη ἡ σύστασις ἀγρῶν ἀποδεκτικῶν λιπάνσεως δενδρώδων καλλιεργειῶν εἰς Ζάκυνθον καὶ Ἄρταν.

—Ἤδη ἐχορηγήθησαν αἱ ἀπιτούμεναι πιστώσεις.

—Εἰς τὴν Βοιωτίαν μελετᾶται ἡ ἔναρξις χειμερινῆς ἐκστρατείας ἐναντίον... τῶν ἀρουραίων.

Οἱ ὁποῖοι κατέστρεψαν μέγα μέρος τῆς παραγωγῆς.

—Ἡ ὡς ἄνω πληροφορία παρέχεται ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον Γεωργίας, τὸ ὁποῖον προσθέτει ὅτι στὸν νομὸν Πρεβέζης συμβαίνουν τὰ ἴδια.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΙΔΡΥΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΑΣΦΑΛΙΣΕΩΝ

ΥΠΟΚΥΜΑ ΠΑΤΡΩΝ

Ἀριθ. πρωτ. 216

Ἀνακοινοῦται ὅτι τὰ ἔνσιμα τύπου 1948 θὰ ἐξακολουθήσουν κυκλοφοροῦντα μέχρι τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1949 ἀπὸ δὲ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1949 θὰ κυκλοφορήσουν νέα ἔνσημα καὶ εἰς τὰς κάτωθι κλάσεις.

1) Μικτῆς ἀσφαλίσεως δραχ. 100 μέχρι καὶ 100.000 2) Ἀσθενείας δρχ. 100 μέχρι καὶ 50.000 3) Συντάξεως δρχ. 100 μέχρι καὶ 40.000.

Τὰ ἔνσημα τύπου 1948 δύνανται ἐγκύρως νὰ χρησιμοποιηθοῦν διὰ μισθολογικὴν περίοδον μέχρι καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1949, διὰ μεταγενεστέρας δὲ μισθολογικὰς περιόδους δέον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἐπὶ ποινῇ ἀκυρότητος μόνον τὰ ἔνσημα τύπου 1949.

Ὁ Διευθυντὴς
Π. Σταθόπουλος

Ἰατροί

Ὁ ἰατρὸς ΓΕΩΡΓ. Ν. ΜΠΙΜΠΗΣ καὶ ἡ ὀδοντίατρος ΜΑΡΙΚΑ ΜΠΙΜΠΗ δέχονται Παντανάσσης 48 τηλ. 22—58.

ΙΩΑΝΝΗΣ Μ. ΓΙΑΛΕΛΗΣ Ἰατρὸς Παθολόγος δέχεται ἐν τῷ Ἰατρείῳ του Ρήγα Φερραίου 68. Τηλέφ. 33—92.

ΡΑΒΑΣΟΥΛΑ Ν. ΚΑΛΛΙΟΠΗ (Χειροῦργος-Ὀδοντίατρος). Μετὰ εἰδικὴν ἐν Ἀμερικῇ ἐκπαίδευσιν, ἐπανέλαβε τὰς ἐργασίας της. Γερεκωστοπούλου 42—Τηλέφ. 30-56.

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ εἰδικὸς Δερματολόγος — Ἀφροδισιολόγος ἐπανελθὼν ἐκ τοῦ ταξιδίου του ἐπανέλαβε κανονικῶς τὰς ἐργασίας του καὶ δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Βότση 02 ἀριθμ. τηλ. 20-14.

Ὁ Ἰατρὸς ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΑΔΗΣ εἰδικὸς φυματιολόγος δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 ἐν τῷ ἰατρείῳ του ὁδὸς Ἀθανασίου Διάκου ἀριθ. 30, ὡς καὶ ἐπὶ συνεντεύξει ἀριθ. τηλ. 35 58

Ὁ Ἰατρὸς κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ι. ΚΑΡΑΧΑΛΙΟΣ, ἀριστοῦχος Ἰατρικῆς Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, ἐκπαιδευθεὶς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Μονάχου δι' ὑποτροφίας, δέχεται εἰς τὸ Ἰατρεῖον του Ἁγίου Νικολάου 60. Τηλ. 21—81. Οἱ πτωχοὶ δωρεὰν Δευτέραν—Τετάρτην—Παρασκευὴν 3—4 μ. μ.

Ὁ Ἰατρὸς μικροβιολόγος κ. ΗΛΙΑΣ ΑΡΧΟΝΤΗΣ δέχεται εἰς τὸ ἐργαστήριόν του Κανακάρη 126.

Ὁ ἀφροδισιολόγος—δερματολόγος ἰατρὸς ΜΙΜΗΣ Α. ΚΑΓΣΑΜΠΑΣ δέχεται ὁδὸς Φιλοποίμενος 25 τηλ. 28—77.

Ὁ ἐπανελθὼν ἐξ Ἀμερικῆς ἰατρὸς κ. ΔΗΜ. ΛΑΔΑΣ δέχεται καθ' ἑκάστην 4—8 μ.μ Ἀθ. Διάκου 33.

ΗΘΙΚΑ ΑΞΙΩΜΑΤΑ

Τὸ πιὸ σπουδαῖο ἔξοδο ποὺ κάνεις στὴ ζωή σου,
δὲν εἶν' τὸ χρῆμα, ἢ τὸ ψωμί, ἢ τὸ λάδι, ἢ τὸ κρασίσου,
εἶναι ὁ χρόνος καὶ γι' αὐτό ὅσο καιρὸ κι' ἂν ζήσῃς,
ἄσκοπα μὴν τὸν δαπανᾶς, γιὰ νὰ εὐδοκιμήσῃς.

Σπουδὴ χωρὶς εὐσέβεια σημαίνει πονηρία·
κι' εὐσέβεια χωρὶς σπουδὴ ἄκρα θρησκοληψία.
Γιὰ τοῦτο πρέπει γράμματα ὅσοι θὰ διδαχτοῦνε
καὶ τὸ Θεὸ παράλληλα νὰ μάθουν ν' ἀγαποῦνε

Καθῆκον ἔχουν οἱ γονεῖς νὰ μάθουν τὰ παιδιὰ των
ὄχι μονάχα γράμματα, ἀλλὰ καὶ στὴν καρδιὰ των
νὰ δώσουν πλούσια μόρφωση, ἀλλοιῶς κάθε κακία,
θὰ ἀκονίσουν τὸ μυαλὸ νὰ κάνῃ μ' εὐκολία.

Γιὰ τὸ μακρὸ καὶ δύσκολο τοῦ βίου μας ταξίδι,
πρέπει ὁ γονιὸς ἐφόδια εἰς τὸ παιδὶ νὰ δίδῃ
τέτοια, πού νὰ μπορῇ μαζί μ' αὐτὰ νὰ κολυμπήσῃ,
ἂν ταξιδέψῃ στὸ γιαλὸ καὶ θέλει νοναγήσει.

Γιάννης Σταυρακάκης

ΑΡΧΑΙΟ ΕΙΔΥΛΛΙΟ

Η ΕΙΔΩΛΟΛΑΤΡΙΣ ΛΟΥΚΡΗΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΩΡΑΙΟΣ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΣ

Ἡ ὡραία Λουκρητία Βέργκι, τινάχθηκε ἀπότομα ἀπὸ τὸ κρεββάτι της, ἀφίνοντας νὰ τῆς ξεφύγῃ μιὰ κραυγὴ φρίκης ἀπὸ τὰ χείλη της, καθὼς στάθηκε στὴν πόρτα τῆς παρθενικῆς της κάμαρας, ἡ καμαριέρα της Λαμύρα καὶ τῆς εἶπε ὅσα συνέβηκαν τὴ νύχτα:

—Ὁ ἑκατόνταρχος Φλάβιος μὲ τοὺς στρατιῶτες του ἔπιασε ἀπόψε πολλοὺς χριστιανοὺς καὶ μαζί μ' αὐτοὺς τὸν ὡραῖο σου φίλο Ἀντώνιο. Τοὺς ὡδήγησαν στὶς φυλακές.

—Ὦ, Θεοί! φώναξε φοβισμένη ἡ ὡραία κόρη τῆς περίφημης Πομπηΐας. Γιατὶ δὲν μοῦ τὸ εἶπες ἀμέσως, Λάμυρα; Δὲν ξέρεις ὅτι ὁ Ἀντώνιος εἶνε ἡ ζωὴ μου καὶ ἡ ἐλπίδα μου, ἡ μόνη ἀγάπη ποὺ ἔχω σ' αὐτὸν τὸν κόσμο; Δὲν ξέρεις ὅτι μιὰ καὶ τὸν ἔπιασαν, ἀσφαλῶς θὰ ὑποστῇ τὸ μαρτυρικὸ θάνατο τῆς φωτιᾶς ἢ τοῦ σταυροῦ ἢ θὰ τὸν ρίξουν στὰ λιοντάρια; Δὲν ξέρεις Λαμύρα, ὅτι ὁ θάνατος του θὰ εἶνε καὶ δικός μου θάνατος;

Μιλῶντας γρήγορα μὲ σπαραγμὸ ἡ ὡραία Λουκρητία, πέρασε στὸ θεϊκὸ σῶμα της τὸ ρόδινο μεταξωτὸ χιτῶνα της, τακτοποίησε τὰ πλούσια χρυσόξανθα μαλλιά της κι' ἔτρεξε πρὸς τὴν πόρτα, ὅπου μὲ τὰ χέρια σταυρωμένα στὸ στῆθος σκεκόταν σιωπηλὴ ἡ καμαριέρα της... Ἡ Λαμύρα τῆς ἔφραξε τὴν ἔξοδο μὲ τὸ γεμάτο σῶμα της καὶ τῆ ρώτησε;

—Τί σκέπτεσθε νὰ κάμετε δέσποινα; Ποῦ θέλετε νὰ πᾶτε;

Σὰ νὰ μὴν καταλάβαινε τί τῆς ἔλεγε ἡ ἀφοσιωμένη καμαριέρα της, ἡ Λουκρητία φώναξε μ' ἀπόγνωσι:

—Πρέπει νὰ τὸν σώσω ὅσο εἶνε ἀκόμα καιρὸς... Ἄφησέ με νὰ περάσω. Δὲν καταλαβαίνεις ὅτι κάθε στιγμὴ ποὺ περνᾶ, τὸν φέρνει πιὸ κοντὰ στὸ θάνατο καὶ κλέβει κι' ἀπὸ μιὰ ἐλπίδα γιὰ τὴ σωτηρία του;

—Δὲν ὑπάρχει πιὰ καμμιὰ ἐλπίδα. εἶπε ἡ καμαριέρα. Ὁ Ἀντώνιος ὡμολόγησε πὼς πιστεύει στὸ Ναζωραῖο, ποὺ πέθανε ἀπάνω στὸ σταυρό. Κάθε ἀπόπειρα νὰ τὸν ὑπερασπίσετε θὰχῃ ἀποτέλεσμα νὰ σᾶς περάσουνε γιὰ σύντροφότου καὶ ὁμόθρησκό του καὶ νὰβρῆτε καὶ σεῖς τὸν ἴδιο σκληρὸ καὶ ἀτιμωτικὸ θάνατο.

—Τὸν σκότωσαν λοιπόν; ψιθύρισε ἡ Λουκρητία μὲ σπαρακτικὴ φωνὴ καὶ κλοιόστηκε, ἕτοιμη νὰ πέσῃ κάτω.

Ἡ καμαριέρα της ἄπλωσε τὸ χέρι της καὶ τὴν συγκράτησε, λέγοντάς της:

—Ὑπομονή, δέσποινα! Δὲν τὸν σκότωσαν ἀκόμη, ἀλλὰ ὁ Τίτος Ἄππιος εἶνε ἀνένδοτος.... Οἱ διαταγὲς τοῦ αὐτοκράτορος εἶνε αὐστηρές. Ὅλοι οἱ ὁπαδοὶ τοῦ Ναζωραίου πρέπει νὰ ἐξοντωθοῦν. Ὁ ἀνόητος φίλος σου ἦταν ἀπὸ τοὺς πρώτους ἐδῶ ποὺ κήρυξαν τὴ θρησκεία τοῦ Χριστοῦ. Καὶ ξέρετε πόσο ὁ Τίτος τοὺς μισεῖ.

***

Ἀπὸ τὴ σκέψι τῆς νέας περνοῦσε τώρα τὸ παρελθόν. Ἀναμνήσεις χαρᾶς καὶ λύπης. Μικρὴ ἀκόμη ἔχασε τοὺς γονεῖς της, καὶ ἡ Λάμυρα τὴν μεγάλωσε σὰν δικό της παιδί... Δυὸ χρόνια μετὰ τὸ θάνατο τοῦ πατέρα της, ἑνὸς πλουσίου ἐμπόρου τῆς Πομπηΐας, ἡ Λουκρητία γνώρισε τὸν Ἀντώνιο, γυιὸ ἑνὸς ἐπίσης πλουσίου γειτονά της, κι' ἔνα βαθὺ αἴσθημα ἔνωσε τὶς νεανικὲς τους καρδιές.

Ἔπλεκαν μαζὶ κάτω ἀπὸ τὶς φεγγαρόλουστες θερινὲς νύχτες, χίλια τρελλὰ ὄνειρα, γιὰ τὸ μέλλον, κι' ἡ εὐτυχία τους τοὺς μεθοῦσε, ὅταν μιὰ μέρα ἔφτασε ὡς ἀρχηγὸς τῆς φρουρᾶς τῆς Πομπηΐας, ὁ ἑκατόνταρχος Ἄππιος, ἕνας ὡραῖος νέος, μελαχροινός, ποὺ μόλις εἶδε τὴ Λουκρητία τὴν ἐρωτεύθηκε τρελλὰ. Ζήτησε νὰ τὴν κατακτήσῃ κι' ὅταν εἶδε ὅτι δὲν κατώρθωνε, γιατὶ ἡ κόρη ἀγαποῦσε ἕναν ἄλλο, τῆς παράγγειλε ὅτι γιὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὸ πάθος του, δὲν δίσταζε μπροστὰ σὲ κανένα μέσον, οὔτε μπροστὰ στὸ ἔγκλημα.

—Λόγια, σκεφτόταν ἡ Λουκρητία. Αὔριο θὰ γνωρίσῃ μιὰν ἄλλη, θὰ τὴν ἀγαπήσῃ καὶ τὸ μῖσος του γιὰ μένα θὰ σβύσῃ. Θὰ ντραπῇ ὁ ἴδιος γιὰ τὰ λόγια ποὺ εἶπε».

Τώρα ὅμως ὁ Ἀντώνιο εἶχε συλληφθῆ μὲ μιὰ βαρειὰ κατηγορία ἐναντίον του κι' ὁ Ἄππιος ἦταν ἀμείλικτος. Ἡ Λουκρητία καταλάβαινε ὅτι ὁ ἑκατόνταρχος δὲν εἶχε ξεχάσει... Ἡ σύλληψις τοῦ ἀγαπημένου της φίλου ἔγινε κατόπιν διαταγῆς τοῦ Ἄππιου.

Ἡ Λουκρητία θυμόταν τώρα τὰ λόγια ποὺ τῆς ἔλεγε στὶς συναντήσεις του ὁ Ἀντώνιος καὶ μερικοὺς ὑπαιγνιγμοὺς του γιὰ τὴ νέα θρησκεία στὴν ὁποία ἤττν μυημένος καὶ ζοῦσε νὰ μυήσῃ κι' αὐτήν. Ἔπρεπε νὰ τὸν ἀγαπᾶ ἀφοῦ ἦταν Χριστιανός; Ἔπρεπε νὰ τρέμῃ γιὰ τὴ ζωή του, τὴ στιγμὴ ποὺ ἦταν προδότης τῆς θρησκείας τῶν πατέρων του; Μὰ τί σημασία εἶχαν αὐτὰ ἀφοῦ τὸν ἀγαποῦσε;

Μὲ ἀποφασιστικότητα ἀδάμαστη, ἡ Λουκρητία παραμέρισε τὴ Λάμυρα καὶ βγῆκε στὸ δρόμο. Τράβηξε γιὰ τοὺς στρατῶνες καὶ σὲ λίγο πεσμένη στὰ πόδια τοῦ Ἄππιου, τοῦλεγε;

—Εἶνε στὸ χέρι σου νὰ τὸν σώσῃς. Μιὰ σου λέξι ἀρκεῖ γιὰ νὰ τοῦ δώσουν τὴν ἐλευθερία του. Γιὰ ἀντάλλαγμα, σοῦ προσφέρω τὴ ζωή μου, τὸ εἶνε μου ὁλόκληρο...

Ἂν ἡ ἀγάπη ποὺ μοῦ ὁπο σχέθηκες κάποτε χτύπησε ποτὲ πραγματικὰ τὶς χορδὲς τῆς καρδιᾶς σου, δὲν θὰ ἀρνηθῆς.

Τὰ δάκρυα κυλοῦσαν θερμὰ ἀπὸ τὰ μάτια της, καθὼς γονατισμένη στὰ πόδια του τοῦ φιλοῦσε ἱκετικὰ τὸ χέρι.

Ὁ Τίτος Ἄππιος δὲν εἶπε λέξι. Κύτταξε μόνο μὲ οἶκτο τὸ ὑπέροχο ἐκεῖνο πλάσμα ποὺ ἀγαποῦσε μέ τόσο πάθος. Κι' ἐνῶ ἡ καρδιὰ του σπαραζότανε ἀπὸ τὴ ζήλεια στάθηκε γιὰ πολλὴ ὥρα σκεφτικός, ἀναποφάσιστος. Τί ἔπρεπε νὰ κάνῃ;

Τέλος μὲ ἄπειρη τρυφερότητα ἔγνεψε στὴ νέα νὰ περιμένῃ. Ἔπειτα διέταξε νὰ τοῦ φέσουν τὸν Ἀνώτιο.

—Εἶναι δικό σου! εἶπε στὴ Λουκρητία. Σοῦ τὸν χαρίζω γιατί... ξέρω τί θὰ πῇ ἀγάπη...

Καὶ τοὺς ἄφησε νὰ φύγουν, ἐνῶ θερμὰ δάκρυα κυλοῦσαν ἀπὸ τὰ μάτια του.

Δῆμος Πατρέων

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Καθίσταται γνωστὸν ὅτι προκειμένου ὁ Δῆμος νὰ προβαίνῃ εἰς τὴν ἔκδοσιν βεβαιώσεων εἰσαγωγῆς διὰ τὰ ἐκ δισφόρων μερῶν εἰσαγόμενα ἐνταῦθα ἐγχώρια προϊόντα ἀπὸ τῆς 10ης τρέχοντος καὶ ἐντεῦθεν, ὑποχρεοῦνται οἱ εἰσαδωγεῖς τούτων ὅπως, ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἐμπορευμάτων, καὶ πρὶν ἢ παραλάβωσι ταῦτα ἐκ τῶν προκτορείων σιδηροδρομικῶν σταθμῶν, Ταχυδρομείου ἢ Τελωνείου, εἰδοποιῶσι τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Δήμου (Γραφεῖον Δημοτ. Προσόδων) καὶ ἀποστέλλεται ὑπάλληλος διὰ τὴν διακρίβωσιν.

Διαπίστωσις τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων εἰς τὰ καταστήματα τῶν ἐμπόρων, ἀποκλείεται, εἰς τὶς περιπτώσεις δὲ ταύτας ὁ Δῆμος θὰ ἀρνῆται τὴν χορήγησιν τῶν σχετικῶν βεβαιώσεων.

(Ἐκ τῆς Δημαρχίας)

Σταυρόλεξον ἀρ. 72

	1	2	3	4	5	6	7
1							
2		■					
3				■			
4			■				
5				■			
6						■	
7							

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) Διάδοχος τοῦ προφήτου στὴν θρησκευτικὴ ἀρχηγία τοῦ Ἰσλάμ. 2) Τὸ παρουσιάζουν οἱ κακοποιοὶ στοὺς ἀστυνομικοὺς (ἀνορθ.) 3) Δηλητήριον Κομψὸς 4) «... Καπόνε» - ὁ ἀριθμὸς 25. 5) Ἡ ἀπόλαυσις τῶν ὀφθαλμῶν «ΜΑΚ ....» ὑπουργός, 6) Γαζδουνρήσια. 7) Ἔχουν σκοπό.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) Μία τῶν Σποράδων. 2) Ὀστοῦν τῆς χειρός. 3) Αἰγυπτιακὴ θεότης—Ποδοσφαιρικὸ σωματεῖον τοῦ Μεσολογγίου. 4) Νῆσος (γαλ)—Ἄνθη. 5) Γάλλος στρατάρχης—Μάρκα αὐτοκινήτων 6) Πρέπει νὰ τὴν ἔχουν οἱ νέοι. 7) Νῆσος τῆς Ἰταλίας.

Γ. Νάκης

Η ΕΠΑΡΧΙΑ ΜΑΣ

ΤΟ ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ΑΜΦΙΛΟΧΙΑΣ

ΑΜΦΙΛΟΧΙΑ. (Τοῦ ἀντάποκριτοῦ μας). Πρέπει οἱ ἁρμόδιοι νὰ ἐνδιαφερθοῦν ἐπὶ τέλους διὰ τὴν λειτουργίαν τοῦ γυμνασίου μας. Τὸ ἤδη λειτουργοῦν στεγάζεται εἰς μικρὸν καὶ ἐτοιμόρροπον κτίριον, οἱ δὲ διδάσκοντες καθηγηταί, ἐξ τὸν ἀριθμὸν, εἶνε ἐλάχιστοι, ἐν συγκρίσει μὲ τὸν ἀριθμὸν τῶν 350 περίπου μαθητῶν.

Ἀπὸ πότε λέγεται καὶ εἶνε Γυμνάσιον δέν γνωρίζομεν διότι ἐπὶ τινα χρόνον ἐλειτούργει ὡς ἡμιγυμνάσιον (παράρτημα Γυμνασίου) μὲ δύο μόνον τάξεις. Γνωρίζομεν ὅμως ὅτι τὴν ὅλην φροντίδα διὰ νὰ καταστῇ γυμνάσιον ἀνέλαβεν ὁ ἐπὶ κατοχῆς διορισθεὶς ἐνταῦθα καθηγητὴς τῆς φιλολογίας καὶ θεολογίας κ. Χρ. Φαρδέλλας, μετατεθεὶς ἐδῶ ἐξ Ἀγνάντων Ἄρτης, ὅπου ὡς διευθυντὴς τοῦ ἐκεῖ Γυμνασίου ἐδεμελίωσε τοῦτο δι' ἐπιβολῆς ἐράνων δι' ἀνέγερσιν διδακτηρίου, ἐπειδὴ ὑπῆρξε τὸ τρομερὸν πλῆγμα, τὴν σφαγὴν τῆς συζύγου του καὶ τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων του 9, 6 καὶ 3 ἐτῶν ἐν Κομμένῳ Ἄρτης τὴν 16 Αὐγούστου 1943 παρὰ τῶν ἀπαισίων καὶ κακούργων Γερμανῶν, κατέβαλεν ἐνεργείας ὑπὲρ τοῦ γυμνασίου

Ὁ κ. Φαρδέλλας ἴδρυσε βιβλιοθήκην τοῦ γυμνασίου μὲ ἀρκετοὺς τόμους κατ' ἀρχὴν, ἔπειτα ἐφρόντισε νὰ στεγασθῶσιν οἰκήματα διὰ τὰς παραδόσεις. Πολλάκις μετέβη εἰς Ἀθήνας, ἐπὶ τῷ ἰσκοπῷ θεμελιώσεως κτιρίου Γυμνασίου ἰδίαις δαπάναις. Καὶ ἐπέτυχε νὰ δοθῇ διὰ διδακτήριον, τὸ κτισθὲν κτίριον 1886 δι' ἀποθήκας ὁλικοῦ πολέμου, ὅπερ ἤδη κατὰ πολὺ κατέρρευσε καὶ ὅπερ διὰ γυμνάσιον τυγχάνει καταλληλότατον, ὡς εὑρισκόμενον εἰς τὸ ἄκρον Ἀμφιλοχίας, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀμφιλοχίας Ἀγνάντων καὶ δυνάμενον νὰ ἐξυπηρετήσῃ πλήρως τὸ γυμνάσιον λόγῳ τοῦ μεγάλου χώρου καὶ τῆς μεγάλης παριοχῆς, ἀκόμη δὲν ἐπέτυχε καὶ πίστωσιν διὰ τὸ γυμνάσιον ἐξ ἐνενήκοντα δύο (92.000.000.) ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἐξακολουθοῦσι δὲ προσέτι καὶ ἔρανοι διὰ τὸ γυμνάσιον τῇ πρωτοβουλίᾳ τοῦ κ. Φαρδέλλα, δι' οὗ τὰς ἐνεργείας, ὁ κ. Γενικὸς Ἐπιθεωρητὴς ΙΔ'. Εκπ. περιφερείας τρὶς ἐξεφράσθη εὐφήμως, ἐνδετῆ τελευταίᾳ τούτων ἐκφράζεται αὐτολεξεὶ οὕτως. «Μετὰ τὰ Ἄγναντα ἐδεμελιώσατε τὸ Γυμνάσιον Ἀμφιλοχίας εἰς δὲ τὴν ζωήνασας σὺν τοῖς ἄλλοις προσεθέσατε ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ Ἐπαμεινώνδας, δύο νίκας, τὴν τῶν Ἀγνάντων καὶ τῆς Ἀμφιλοχίας, νίκας ὅμως τοῦ πνεύματος, νίκας ἐκπαιδευτικάς».

Ἀνακοίνωσις

Καλοῦνται οἱ πατατοπαραγωγοί, εἰς οὓς ἐνεκρίθη ἡ χορήγησις πατατοσπόρου, ὅπως προσέλθωσιν διὰ τὴν παραλαβὴν αὐτοῦ τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς 20 τρεχ. μηνὸς, ὑπὸ ἀπειλὴ τασσομένης ὡς τελευταίας προθεσμίας, μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ὁποίας ὁ σπόρος θὰ ἐξδιατίθεται πρὸς ἑτέρους ἐνδιαφερομένους.

Εἰδοποιοῦνται ἐξ ἄλλου ἅπαντες οἱ ἐνδιαφερόμενοι (διαθέτοντες ἀρδευομένους ἢ μὴ ἀγροὺς) δι